

det ærede Medlem kan mene, at den lille Margin, som der er paa det Finanslovsforslag, som er forelagt, giver nogen som helst Sikkerhed for Balance; men jeg forstaaer det navnlig ikke, naar det ærede Medlem dog ikke kan have overset, at siden dette Forslag blev forelagt, er der af den højtærede Indenrigsminister fremsat Forslag, som vil koste det offentlige vistnok 30 Mill. Kr. og deraf jo dog Staten en meget væsentlig Del. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem med dette in mente skulde kunne mene, at Nationalbankens Ledere som Nationaløkonomer betragtet skulde føle sig i den Grad beroliget med Hensyn til det Styre, vi har i dette Land, at den med nogen som helst Ret skulde kunne fortøste sig til, at vi nu har et Styre, som ikke gennemfører Forslag, som vi ikke har Penge til at betale. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at det ærede Medlem Hr. Rode, selv om han ikke deler disse Anskuelser — for jeg mener jo at forstaa, at hvor det gælder at give Penge ud til sociale Formaal, nærer det radikale Parti en Hertugs Foragt for Penge —, dog ikke kan være blind for, at der i dette Land blandt Økonomer findes saare mange, som er af den Overbevisning, at den sociale Lovgivning, som vil være Følgen af Vedtagelsen af de socialdemokratiske Forslag, som, saa vidt jeg forstaaer, fuldt ud har det radikale Partis Tilslutning, vil betyde en Anspændelse af vor Økonomi, som vi ogsaa af valutamæssige Grunde ikke kan taale. At der altsaa under de givne Omstændigheder hos Nationalbankens Ledelse skulde kunne være nogen klippefast Tro paa, at det nuværende Styre nok skal styre paa en saadan Maade, at det er til sand Fordel for den danske Krone, dette forstaaer jeg aldeles ikke.

Det, der altsaa nu faldes tilbage paa, er, saa vidt jeg kan skønne, altsaa ikke noget som helst, som findes i Loven, som Staten skal gøre, men det er udelukkende noget, som Nationalbanken skal gøre, hvis det bliver nødvendigt; for i det Forslag, som foreligger, tror jeg afgjort ikke, der ligger noget som helst af nævneværdig Betydning i Retning af at kunne opretholde Kronen i den Stilling, hvori den er. Saa siger de tre Ordførere for de Partier, der vil gennemføre dette Forslag, at de ikke kan tænke sig andet end, at Nationalbanken vil og maa give sin Tilslutning til dette Forslag. Det ærede Medlem Hr. Rode var saa elskværdig ved Siden af at mene, at de konservative Rigsdagsmænd, i Kraft af, at en af Nationalbankens Direktører tidligere havde været Medlem af den danske Rigsdag og som Parti-

mand Medlem af det konservative Folkeparti, skulde søge at paavirke hans Mening i Retning af at antage dette Forslag.

Mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Pürschel, har allerede taget Afstand herfra, men jeg maa maaske have Lov til ogsaa at vie denne Udtalelse et Par Ord. Jeg vil da gerne sige, at det er mig en fuldkommen ubegribelig Tankegang, der ligger bagved den Udtalelse. Tror det ærede Medlem Hr. Rode da virkelig, at det for en Mand, der staaer med et bestemt Ansvar af økonomisk Natur, kan være afgørende, hvad hans politiske Meningsfæller mener om dette konkrete Spørgsmaal? Jeg skulde dog antage, at Regelen maatte være den, at en Mand under en saadan Situation, ganske uden Hensyn til hvad hans politiske Meningsfæller mener, vil tage sit Standpunkt, og tage sit Standpunkt saaledes selvfølgelig, at han som Person betragtet bærer Ansvaret, og alene bærer Ansvaret.

Men lige saa overbevist jeg føler mig om, at den omtalte Nationalbankdirektør fornuftigvis tager Standpunkt ud fra Betragtninger, som det nu falder ham naturligt at anstille, lige saa givet er det, og det vil jeg gerne have Lov til at fremhæve, at det konservative Folkeparti paa ingen Maade vil søge at tage noget Ansvar for, hvilken Stilling Nationalbanken vil tage. Vi ønsker ikke for Kampens Skyld, at Nationalbanken skal tage en Kamp. Vi ser, med den Forstand, vi nu en Gang har, paa dette Forslag saaledes, at det er et Forslag, der aldeles ikke er egnet til det Formaal, hvorpaa det sigter, og ud fra den politiske Opfattelse af Stillingen er det altsaa, vi ikke ønsker at være med til at gennemføre det. Men derudfra at slutte, at vi paa nogen Maade, og ganske særlig af Hensyn til Nationalbanken, skulde ønske, at Nationalbanken stilles i nøjere Kontakt med et enkelt politisk Parti end med andre, er fuldkommen urimeligt, idet en saadan Tankegang vilde være en fuldkommen ansvarsløs Tankegang. Jeg maa altsaa hævde, at naar det ærede Medlem Hr. Rode i denne Forbindelse appellerede til det konservative Parti, at vi skulde paavirke en eller flere Personer i Nationalbankens Ledelse, er det en Tankegang, som jeg haaber, det ærede Medlem ved nærmere Overvejelse selv vil finde er lidt mindre vel betænkt.

Men selv om nu altsaa Forholdet er det, at vi fra vor Side afgjort ikke ønsker, at Nationalbanken skal gaa efter andet, end hvad den nu en Gang af banktekniske og økonomiske Grunde mener at maatte